

شناسایی و تعیین تراکم و زی توده پرتاران در ساحل شهرستان چالوس

میثم طاوولی، حمید رضا علیزاده ثابت، معصومه موسوی کشکا

مرکز تحقیقات ماهیان سردآبی کشور، تنکابن - باشگاه پژوهشگران جوان دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قائم شهر

پست الکترونیکی مسئول مقاله: meysamtavoli@yahoo.com

تغییرات تراکم و زی توده پرتاران ساحل شهرستان چالوس در جنوب دریای کاسپین به صورت فصلی در اواسط ماه‌های بهمن ۱۳۸۴، اردیبهشت، مرداد و آبان ۱۳۸۵، توسط نمونه بردار گرب مدل Van Veen در اعماق ۷ و ۲۰ متری در ۴ ایستگاه، در ۲ ترانسکت عمود بر ساحل از منطقه خط ۸ (قسمت غربی ساحل) تا منطقه رادیودریا (قسمت شرقی ساحل) به فاصله تقریبی ۶ کیلومتر از یکدیگر صورت گرفت. در این بررسی ۴ گونه کرم پرتار متعلق به ۴ جنس و ۲ خانواده شناسایی شدند. بر اساس نتایج بدست آمده، بیشترین درصد فراوانی پرتاران به ترتیب مربوط به *Parhypania brevispinis* با ۷۶/۹ درصد، *Hypaniola kowalewskii* با ۱۳/۳ درصد، *Nereis diversicolor* با ۹/۳ درصد و *Hypania invalida* با ۰/۶ درصد نسبت به کل جمعیت پرتاران بوده است. حداکثر تراکم پرتاران، در فصل تابستان در عمق ۷ متر در منطقه خط ۸ با میانگین $(ME \pm SE) 3644/2 \pm 872/1$ عدد در مترمربع و حداقل آن در فصل زمستان در عمق ۷ متر در همان منطقه با میانگین $(ME \pm SE) 133/3 \pm 28/9$ عدد در مترمربع بدست آمد. بیشترین درصد زی توده پرتاران به ترتیب مربوط به *P. brevispinis* با ۵۱/۸ درصد، *N. diversicolor* با ۴۰/۸ درصد، *H. kowalewskii* با ۷/۳۵ درصد و *H. invalida* با ۰/۰۹ درصد نسبت به کل زی توده پرتاران بوده است. حداکثر زی توده پرتاران در فصل بهار در عمق ۲۰ متر در منطقه خط ۸ با میانگین $0/74 \pm 1/9$ گرم در مترمربع و حداقل آن در فصل زمستان در عمق ۷ متر در همان منطقه با میانگین $(ME \pm SE) 0/03 \pm 0/02$ گرم در مترمربع بدست آمد. با توجه به نتایج بدست آمده از این تحقیق، با افزایش عمق تا ۲۰ متر، زی توده پرتاران افزایش و تراکم آنها کاهش یافت. به طور کلی، قسمت غربی ساحل چالوس، تراکم و زی توده بیشتری نسبت به قسمت شرقی آن دارا بوده است.

کلمات کلیدی: شناسایی، تراکم، زی توده، پرتاران، ساحل چالوس، دریای کاسپین